

Победа „Кукуруку“ коалиције и „Позитивне Словеније“ Зорана Јанковића дочекане су у српској власти и њеним медијима са озареним оптимизмом и очекивањима да ће долазак леве коалиције на власт у Хрватској и победа „нашег човека“ у Словенији бити прилика за коначно решавање спорних питања. Промена власти у суседним државама одмах је од домаћих пропагандиста искоришћена и као потврда регионалне политике председника Тадића, па тако за наше медије, победа левеце у Хрватској доноси „нову еру“ у односима Београда и Загреба, док је Јанковић домаћој јавности брже-боље представљен као доброћудни Геџа који је успео у свету, а да никад није заборавио своје родно село Сараорце крај Смедерева, и који ће омогућити промену политике Љубљане према Србији.

На жалост, иако се домаћи медији труде на нам докажу да смо у Словенији и Хрватској добили два нова-стара пријатеља, разлога за скепсу, посебно у случају Хрватске ипак има превише. Срби у Хрватској већ имају негативно искуство са СДП-ом који је био на власти у Хрватској 2004. године, када је почео лов на Србе по Интерполовим потерницама, а мишљења водећих личности победничке коалиције о најважнијим проблемима српско-хрватских односа само се у нијансама разликују од ставова ХДЗ-а. И за СДП и ХНС Срби су кривци за сукоб, "Домовински рат" је светиња, а "Олуја" легитимна ослободилачка акција, коју су водили херојски генерали у Хагу неправедно осуђени на драконске казне. Ни СДП ни ХНС не признају одредницу "удружени злочиначки подухват" којом је Хашки суд окарактерисао „Олују“ и „Бљесак“ , тако да се може очекивати да и поред већ трагикомичне наде Београда, нова хрватска влада неће оступити од намере да се односи са

Србијом среде испуњавањем хрватских захтева. Поред тога, нова власт ће имати и јаку опозицију у ХДЗ-у, која је сада појединачно друга најјача странка у Сабору, а о тамошњем стању духова говори и то што је изборна листа осуђеног ратног злочинца Бранимира Главаша победила у Осјечко-барањској жупанији са 27 одсто гласова и

добила двоструко већи број посланика у односу на претходне изборе. Стога победничка коалиција и неће моћи да радикално мења курс према Србији, а прве изјаве Зорана Јанковића, лидера СДП-а и Весне Пусић из ХНС, кандидата за шефа дипломатије то и не најављују. Весна Пусић, која важи за политичарку грађанске опције, којој је Чеда Јовановић најближа политичка опција у Србији, изјавила је да ће настојати да се спор Хрватске и Србије пред МСП реши договором и евентуалним повлачењем тужби, али, да би се о томе размишљало по њој пре тога треба решити питања "несталих, опљачканих уметнина и добара, питање суђења за ратне злочине и сарадње правосуђа". Пусић, за коју је „ужасна ствар што се Република Српска успоставила и што се стабилизовала као трајно рјешење, а не као рјешење прекида сукоба“, и у погледу положаја Срба у Хрватској је показала ригидан став, пошто је прошлог јуна њен амандман спречио да се кроз измене Уставног закона српско Заједничко вијеће општина (ЗВО) на подручју источне Славоније, Барање и западног Срема добије статус правног лица, чиме би се решио проблем финансирања тог тела. Стога се може очекивати да ће положај Срба у Хрватској и по доласку нове власти вероватно остати исти, као и односи хрватске државе према Србима.

Можда ће се донекле побољшати однос Хрватске и Србије, али је питање да ли ће то бити на нашу штету. Обзиром да су Хрватској на власт дошли они који о Србији и Србима мисле слично Јадранки Косор, онда је победа Зорана Јанковића у Словенији, који свој програм опоравка Словеније везује и за даљи развој економских односа са Србијом колико-толико добра вест.